

תת"ע 1831/03/16 - מדינת ישראל, המאשימה נגד מוחמד מטר

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

16 ינואר 2020

תת"ע 1831-03-16 מדינת ישראל נ' מטר

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
בעניין: 1 מדינת ישראל - המאשימה
באמצעות עו"ד ליאור דוד

נגד

1 מוחמד מטר - הנאשם
באמצעות עו"ד עמירי נאסר

גזר דין

1. הנאשם הורשע, בהעדרו, בעבירה של **נהיגה בהיותו שיכור**.

2. מעיון בכתב האישום עולה שביום 12.2.16, סמוך לשעה 21:20, נהג הנאשם ברכב משא סגור אחד, מסוג "מיצובישי", מ.ר. 8597057, ברחוב מעלה אורט, בכרמיאל, בהיותו שיכור, בכך שבדוגמה של אויר נשוף נמצא שריכוז האלכוהול, בליטר אחד של אויר נשוף, הוא 425 מ"ג, העולה על הריכוז שנקבע בתקנות.

3. התביעה, בהדגישה את חומרת העבירה ועברו התעבורתי של הנאשם, עותרת לעונש מינימום, פסילה בת 24 חודשים, ולצדו מאסר מותנה, פסילה מותנית, וקנס. הוטעם שהנאשם נהג משנת 2008, ולחובתו 9 הרשעות קודמות, ללא הרשעה דומה.

מנגד עותר הסנגור שלא למצות הדין עם הנאשם. צוין שהנאשם נתפס במגרש, לא ברחוב. ללא עבר דומה, והעבירה האחרונה היא מלפני 3 שנים. נטען שהנאשם, נשוי, אב לקטין, מפרנס יחיד, מצבו הכלכלי בכי רע, ורישיונו נחוץ לפרנסת המשפחה.

4. נהיגה בשכרות היא מהעבירות החמורות ביותר שבפקודת התעבורה, שהמחוקק אף ראה להורות בצידה על עונש פסילת מינימום בת שנתיים (סעיף 39א לפקודת התעבורה התשכ"א-1961). הפסיקה עמדה על כך ששכרות משפיעה באופן קיצוני על הנהיגה, מערפלת את חושיו של הנהג, משפיעה לרעה על יכולת קבלת ההחלטות ועל מהירות התגובה.

ברע"פ 3638/12 ווקנין נ' מדינת ישראל, (מיום 6.6.12), ציין בית המשפט שנהיגה בשכרות היא בבחינת "מכונת מוות נעה", ההחמרה היא גישת המחוקק, וסטייה ממנה היא החריג.

פסילת מינימום בעבירה של נהיגה בשכרות

5. סעיף 39 א' לפקודת התעבורה התשכ"א-1961, מטיל עונש של פסילת מינימום לתקופה שלא תפחת משנתיים על נהיגה בשכרות בנוסף לכל עונש אחר. בית המשפט רשאי, בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.

6. בית המשפט העליון עמד על אותן "נסיבות מיוחדות", בגינן ניתן להפחית מפסילת המינימום הקבועה בחוק, וציין שסמכות זו שמורה למקרים חריגים ביותר (ראה **רע"פ 5613-09 אסרף נ' מדינת ישראל** (4.7.09)) ועל בית המשפט להפעילה במשורה, נוכח הצורך במדיניות ענישה מחמירה בנהיגה בשכרות וחיזוק ההרתעה בקרב הנהגים (ראה **רע"פ 7507-08 מדינת ישראל נ' עוזיאל** (22.9.08)).

7. כך, ברע"פ **3343/04 יעקב נפתז'י נ' מדינת ישראל** (16.5.04)), בעבירה של נהיגה בשכרות, כשריכוז האלכוהול שנמדד בליטר אויר נשוף עמד על 585 מיקרוגרם, בית המשפט המחוזי אימץ את ערכאת בית משפט קמא שגזרה על המבקש פסילת מינימום, בת שנתיים, מאסר מותנה בן 3 חודשים, למשך שנתיים, פסילה על תנאי, בת 4 חודשים, וקנס בסך 1,000 ₪. טענות המבקש בדבר כמות אלכוהול נמוכה, היותו נהג ותיק, העובדה שמדובר במעידה חד פעמית, ונזקקותו לרישיון לצורכי עבודה, עקב היותו מובטל, נדחו, ולא התקבלו כ"נסיבות מיוחדות" שיש בהן להצדיק הפחתה מפסילת המינימום. בית המשפט העליון אימץ החלטה זו בציינו שנהיגה בשכרות מהווה את אחד הגורמים המרכזיים לתאונות דרכים, שהפכו ל"מכת מדינה", ועל כן מדיניות הענישה מחייבת בחירה באמת מידה מחמירה.

8. בעפ"ת **54017-03-11 מדינת ישראל נ' גוריבסקי** (30.5.11) - ציין כב' השופט א' כהן שקיום אורח חיים נורמטיבי והיעדר עבר פלילי, מצב כלכלי קשה, הודאה בביצוע העבירה, וריכוז אלכוהול נמוך, במידה הקרובה לכמות המינימום, אינן מהוות "נסיבות מיוחדות" המצדיקות סטיה מעונש הפסילה המינימאלי בחוק של שנתיים בפועל. במקרה שם דובר במשיב, צעיר, המנהל אורח חיים נורמטיבי, ללא עבר פלילי, שכמות האלכוהול שנמדדה בדמו הייתה קרובה לכמות המינימום. בית המשפט המחוזי ביטל את עונש השל"צ שקבע בית משפט קמא והעמיד את הפסילה על שנתיים ימים.

9. בעפת (ב"ש) **25588-05-13 דניס דובקוב נ' מדינת ישראל** (17.6.13) ציין בית המשפט לעניין מתחם הענישה בעבירה של נהיגה בשכרות:

"מתחם העונש ההולם לעבירות שכרות מתחיל מטבע הדברים ברף של 24 חודשי פסילה, נוכח היות זה עונש המינימום על פי הפקודה. המתחם נע בין 24 - 36 חודשים לעבירת שכרות בודדת כאשר היסוד העיקרי בקביעת המתחם, הוא כמות האלכוהול. מדובר בכמות אלכוהול גבוהה באופן יוצא דופן. גם עונש של מאסר, אינו חריגה מהמתחם. מתחם עונש המאסר בגין עבירה של נהיגה בשכרות נע בין עונש של מאסר על תנאי, ולעיתים אף ללא מאסר מותנה, לבין עונשי מאסר חמורים של שנה ויותר."

עמוד 2

10. **בתתע (י-ם) 266-05-12 מדינת ישראל נ' שאול בן חמו** (28.5.13) - הנאשם הודה והורשע בנהיגה בשכרות, בריכוז של 355 מ"ג, ונדון לפסילה בת 24 חודשים, בניכוי פסילה מנהלית, בת חודש, וקנס בסך 1,200 ₪. הנאשם נוהג משנת 1988 ולחובתו 25 הרשעות תעבורה קודמות, ללא עבירה דומה. בית המשפט ציין שנאשם שמודה בהזדמנות הראשונה בנהיגה בשכרות, רמת שכרותו בינונית וזו לו העבירה הראשונה מסוגה והוא אדם נורמטיבי, דינו פסילת מינימום בת שנתיים ימים. צוין שלא הוכחו "נסיבות מיוחדות" של הנאשם, שמצדיקות חריגה מעונש המינימום.

11. **בתת"ע 1219-04-09 מדינת ישראל נ' עלי** (30.11.10) - הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה בשכרות, כשבבדיקת נשיפה נמצאו 380 מ"ג אלכוהול בליטר אויר נשוף. הנאשם נוהג משנת 2006, ולחובתו 2 הרשעות, האחת נהיגה ברכב בהיותו נהג חדש והסיע ברכב מעל 3 נוסעים ללא מלווה כחוק, והשניה של נהיגה במהירות מופרזת. על הנאשם נגזרו 24 חודשי פסילה, בניכוי חודש פסילה מנהלית, מאסר מותנה, בן 4 חודשים, פסילה מותנית בת 3 חודשים, וקנס בסך 1,500 ₪. המאסר המותנה לא הוטל על עבירת הנהיגה בשכרות, היות ששעור האלכוהול שנמדד לא חרג באופן משמעותי מהכמות המותרת בחוק.

העונש ההולם במקרה שלפני

12. בעניינו, הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה בשכרות, ברכב משא, כשריכוז אלכוהול שנמדד הוא 425 מ"ג. הנאשם ביצע עבירה שרף חומרתה גבוה במיוחד, בשל פוטנציאל הפגיעה הטמון בה לשלום הציבור ולביטחונו. נהג המכניס עצמו למצב של נהיגה בשכרות פוגע במיומנויות הנהיגה הנדרשות ממנו - תשומת לב, ריכוז, תגובה מהירה - ובכך מסכן את שלומם של אחרים.

13. זאת ועוד, ברכב כבד חלה על הנהג חובת זהירות מוגברת ונדרשת ממנו מיומנות רבה, נוכח התוצאות הקשות שעשויות להיגרם מפגיעתו. עמד על כך בית המשפט בע"פ 160/00 מ"י נ' טייב (מיום 15.2.00):

"אכן כל רשלנות בנהיגה ברכב כבד כשלעצמה היא חמורה, שכן זהו כלי קטלני שפגיעתו עלולה לגרום לתוצאות קשות ביותר והוא מחייב את הנהגים בו לנהוג ברמה מקצועית גבוהה ובזהירות מיוחדת".

כן ראה לעניין זה ע"פ 1802/07 ג'מאל אבו סיאם - מדינת ישראל.

14. לצד אלה, יש לזקוף לחובת הנאשם את הימשכות ההליכים בתיק עד היום. התיק שלפני מתנהל משנת 2016 וכלל מספר דחיות, בין היתר בשל אי התייצבות הנאשם. הנאשם כפר באישום שיוחס לו, אולם הורשע, בהעדרו, ביום 12.7.18, לאחר שלא התייצב לדיון. ביום 1.4.19 החליף הנאשם ייצוג בתיק, וטען בתצהיר מטעמו שלא התייצב לדיון בו הורשע היות שלא עודכן לגביו על ידי סנגורו הקודם. בקשתו לביטול הכרעת הדין נדחתה תוך דחיית טענותיו אלה.

15. לעניין עברו התעבורתי, הנאשם נוהג משנת 2008 ולחובתו 9 הרשעות קודמות, האחרונה מיום 1.11.15, בגין חוסר בלוחית זיהוי. הרשעות נוספות הן בגין רכב לא תקין שלא נאסר בשימוש, נהיגה בחוסר זהירות ונהיגה ללא חגורת בטיחות.

16. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות שלפני, אני בדעה שבנסיבות שלפני יש להשית על הנאשם את פסילת המינימום הקבועה בחוק, לצד רכיבי ענישה נוספים, כפי שאפרט מטה.

בית המשפט העליון שב וציין את הצורך בביעור התופעה המסוכנת של נהיגה בשכרות, באמצעות ענישה ממשית ומרתיעה, בהדגישו שסטייה מעונש הפסילה המינימלי שנקבע בחוק, תעשה במקרים חריגים בלבד. המקרה שלפני אינו נופל בגדר אותן "נסיבות מיוחדות", ואינו "מקרה חריג" המצדיק הפחתה מהעונש המינימלי בחוק.

17. הנאשם, נהג ברכב כבד, בהיותו שיכור, כשרכיכו האלכוהול שנמדד, בליטר אחד של אויר נשוף, הוא 425 מיקרוגרם. על נהג רכב כבד מוטלת חובת זהירות מוגברת בשל התוצאות הקטלניות העשויות להיות מנהיגה ברכב זה. מנהג שנמצא שעות רבות על הכביש, ומכיר את הסכנות ואת ההשלכות שטמונות בנהיגה לאחר שתיית אלכוהול, מצופה לנהוג ביתר זהירות. זאת ועוד ההליכים בתיק נמשכו עקב התנהלות הנאשם, כשלדיון בעניינו הנאשם לא התייצב והורשע בהעדרו.

אמנם במקרה שלפני אין לחובת הנאשם עבירה דומה בעברו, והנאשם, נטען, זקוק לרישיונו לפרנסתו, אולם טעמים אלה לא התקבלו בפסיקה כמצדיקים הפחתה מפסילת המינימום הקבועה בחוק.

יצוין שבנסיבות בהן רישיון הנהיגה משמש נהג לפרנסתו, הרי שעל הנהג להיזהר שבעתיים לבל יעבור עבירה כלשהי ברכב.

18. בהינתן האמור, על הנאשם תושת פסילת המינימום הקבועה בחוק של שנתיים ימים. הרחקת הנאשם מהכביש, מחויבת המציאות, למען בטחון משתמשי הדרך, וכדי שהנאשם יפנים את המסר, שאם שותים לא נוהגים.

לצד ענישה זו, יושתו על הנאשם קנס, ועונשים הצופים פני עתיד, מאסר מותנה, ופסילה מותנית, שיהא בהם כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירה דומה בעתיד.

19. אשר על כן, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים. לבל יעבור בתקופה הנ"ל עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בשכרות, נהיגה בשכרות (סרוב), ונהיגה תחת השפעת אלכוהול או נהיגה תחת השפעת סמים.

2. פסילה מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 24 חודשים. הנאשם יפקיד את

רישיונו לא יאוחר מיום 1.3.20.

לתשומת לב הנאשם חובה על עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט לתעבורה או להמציא

תצהיר על העדר רישיון נהיגה ואם הופקד רישיון נהיגה בתיק אחר תימסר הודעה על כך למזכירות בית משפט לתעבורה.

יובהר כי אם הנאשם לא יפקיד את רישיונו במועד מחד עלול להיחשב כפסול ומאידיך מניין הפסילה לא יחל בהעדר הפקדה כאמור.

3. פסילה למשך 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך שנתיים, לבל יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

4. תשלום קנס בסך 1,500 ₪. הקנס ישולם ב - 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.3.20. היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לפרעון מיידי.

על הנאשם לפנות לדואר לשם תשלום הקנס עם הצגת תעודת זהות.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתנה היום, י"ט טבת תש"פ, 16 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.